

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] til Udbetaling af Vederlag til Medlemmer af Selskabers Bestyrelse m. v. Endelig vil jeg i Forbindelse med § 6 gerne nævne, at denne Paragraf ogsaa finder Anvendelse paa Selskaber, der er stiftet efter 21. Maj 1940.

Som det vil erindres, blev der i Loven af 30. Maj 1940 fastsat Pligt for Selskaberne til paa en nærmere angiven Maade at yde Laan til Statskassen eller Laanefonden af 1940 af de af Loven omfattede Midler. Det blev endvidere foreskrevet, at de Beløb, der saaledes udlaanetes, skulde opføres paa en særlig Konto, over hvilken der ikke maatte disponeres uden Samtykke af Handelsministeriet. I Henhold hertil har en Række Selskaber oprettet disse særlige Konti, og man har nu anset det for rimeligt for at faa fornøden Harmoni og Kontinuitet mellem den gældende Lov og Forslaget at foreskrive, at de Konti, som Selskaberne saaledes har etableret, skal overføres til Konjunkturfonden, hvorved man undgaar at bebyrde Selskabernes Regnskaber med for mange legale Særkonti.

Ligesom Tilfældet var med Loven af 30. Maj 1940, foreslaas det i § 8 at henlægge Tilsynet med Overholdelsen af de i Lovforslaget indeholdte Forskrifter til Skattemyndighederne.

Straffebestemmelserne i § 9 giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Det er fundet rimeligt ved Siden af Straffebestemmelserne at optage en Regel om, at de Personer, der har Ansvaret for, at der udbetales Udbytte eller Vederlag i Strid med Loven eller de i Medfør af denne givne Forskrifter, skal være solidarisk forpligtede til at indbetale et Beløb til Statskassen, der svarer til den ulovlige Udbetaling, ligesom de paagældende skal indbetale et tilsvarende Beløb til Selskabet.

Som jeg nævnte i Indledningen, maa det paaregnes, at langt den største Del af de af Loven af 30. Maj 1940 omfattede Selskaber har været undergivet Lovens Begrænsning. Det er dog muligt, at der endnu findes nogle Selskaber, der ikke har været undergivet Udbytte- og Tantiëmebegrænsning i Henhold til Loven af 30. Maj 1940, og det er fundet nødvendigt i § 10 at give en særlig Overgangsregel for saadanne Selskaber.

Jeg skal til Slut endnu kun bemærke, at Lovforslaget er Udtryk for, at det under Forhold som de nuværende er rigtigt at lægge et Loft over Udbytte og Tantiëme, for at man kan søge at sikre sig, at der ikke sker noget samfundsmæssigt uheldigt paa Tantiëme- og Udbytteområdet, og at muligt tilstedeværende Tendenser til Spekulation bremses.

Heri tror jeg at enhver uildet vil være enig. Paa den anden Side er Lovforslaget affattet saa rummeligt, at jeg tror at turde sige, at det giver rimeligt Raaderum for enhver berettiget Erhvervsinteresse, saaledes at det ikke paa nogen Maade hindrer eller skader det Initiativ og den Virkelyst, som er af saa afgørende Betydning for dansk Erhvervslivs Trivsel — og dermed for vor Beskæftigelse og hele Forsyningsituation.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Arbejds- og Socialminister, for at han kan fremsætte det anmeldte Lovforslag.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærboel): Jeg skal hermed tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Iværksættelse af offentlige Arbejder og Beskæftigelse af arbejdsløse*, som skal afløse Loven af 27. December 1940 med samme Titel.

Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, har Loven af 27. December været stærkt benyttet af Landets Kommuner og Institutioner. Paa to Punkter har den gældende Lovs Bestemmelser vist sig mindre hensigtsmæssige, nemlig dels med Hensyn til Aflønningen af Akkordarbejde og dels med Hensyn til Kredsen af de Personer, der skal henvises til de godkendte Beskæftigelsesforanstaltninger. I den gældende Lov er det i Modsætning til de tidligere tilsvarende Love bestemt, at Akkordsatserne skal fastsættes saaledes, at de kan paaregnes at give en ugentlig Fortjeneste paa henholdsvis 64, 59 og 54 Kr. inden for de tre Lønraader. Disse Lønningsregler har vist sig at virke upraktisk for den enkelte Beskæftigelsesforanstaltning bl. a. derved, at der med kort Mellemrum skal udregnes nye Akkordsatser, alt efter Arbejds og de til enhver Tid værende Arbejdsforholds Beskaffenhed. Endvidere medførte Reglerne i den gældende Lov om forskellige Tillæg, saasom Ugetillæg, Spildetidstillæg, Forsørgertillæg og Kvalifikationstillæg, der gælder for saavel Akkord som Timelønsarbejde, et ikke ringe Besvær, saavel for den enkelte Beskæftigelsesforanstaltning som ved den regnskabsmæssige Behandling af disse Sager. Det foreslaas derfor, at man for Akkordlønningens Vedkommende i Lighed med Reglerne i de tidligere Love gaar over til at lade Akkordarbejde aflønnes efter de overenskomstmæssige Akkordsatser. Hvis